

Stretnutie VII. Boží prostriedok oslobodenia a podpory núdzných

KONATĚ

- S akými ťažkosťami sa stretávame v kontakte s núdznymi?
- Kde môžu chudobní hľadať pomoc? Kde nájdú pomoc ľudia závislí a bezdomovci?
- Aké spoločenstvá / skupiny vo farnosti sa venujú núdznym?

POSÚDIŤ

Evanjelium podľa Marka - kapitola 6

34 Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam. **35** Keď už bolo veľa hodín, pristúpili k nemu jeho učeníci a hovorili: "Toto miesto je púste a je už veľa hodín. **36** Rozpusť ich, nech sa rozídu do okolitých osád a dedín kúpiť si niečo na jedenie." **37** On im odpovedal: "Vy im dajte jesť!" Vravili mu: "Máme ísť nakúpiť za dvesto denárov chleba a dať im jesť?"

EG 187.

Každý kresťan a každé spoločenstvo sú povolani byť nástrojmi Boha na oslobodenie a poskytnutie pomoci chudobným takým spôsobom, aby sa naplno dokázali integrovať do spoločnosti; to predpokladá, aby sme boli vnímaví a pozorní, aby sme počúvali volanie chudobného a aby sme mu pomohli. Stačí si pozrieť Sväté písmo, aby sme objavili, ako dobrý Otec túži počuť volanie chudobných: „Videl som utrpenie svojho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie pre pracovných dozorcov. Viem o jeho utrpení. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil... Preto poď, pošlem ťa“ (Ex 3, 7 – 8. 10). Vidíme, že mu ležia na srdci ich potreby: „Tu volali Izraelovi synovia k Pánovi a Pán im vzbudil osloboditeľa“ (Sdc 3, 15). My sme nástrojmi Boha na počúvanie chudobného, a tak platí: ak by si zostal hluchý voči jeho výkriku, vyčlenil by sa z vôle Otca a z jeho plánu, pretože tento chudobný „by volal proti tebe k Pánovi a bol by to pre teba hriech“ (Dt 15, 9). **Nedostatok solidarity voči potrebám chudobného má priamy vplyv na vzťah človeka s Bohom:** „Vyslyšaná býva kliatba toho, kto ti v trpkosti duše zlorečí, lebo vyslyší ho ten, čo ho stvoril“ (Sir 4, 6). Stále sa vracia stará otázka: „Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“ (1 Jn 3, 17). Spomeňme si tiež, ako presvedčivo svätý Jakub opísal krik utláčaných: „Mzda, ktorú ste zadržali robotníkom, čo vám žali polia, kričí. A krik žencov došiel k sluchu Pána zástupov“ (5, 4).

EG 188.

Cirkev si uvedomuje, že nevyhnutnosť počúvať toto volanie vychádza zo samotného oslobodzujúceho pôsobenia milosti v každom z nás, nie je to teda úloha vyčlenená len pre niektorých: „Cirkev, vedená evanjeliom milosrdenstva a láskou k ľudskému bytiu, počúva výkrik volajúci po spravodlivosti a túži naň odpovedať všetkými svojimi silami“.[153] V tomto kontexte chápeme aj Ježišovu žiadosť, s ktorou sa obrátil na apoštolov: „Vy im dajte jesť“ (Mk 6, 37). Z toho vyplýva potreba spolupráce tak na

odstránenie komplexných príčin chudoby, ako aj na podporu integrálneho rozvoja chudobných; a tiež potreba jednoduchých a každodenných prejavov solidarity voči veľmi konkrétnym trápeniam, s ktorými sa stretávame. Slovo „solidarita“ sa akoby častým používaním opotrebovalo a niekedy býva nesprávne interpretované: znamená totiž omnoho viac ako len občasný prejav štedrosti. Vyžaduje si novú mentalitu, ktorá dokáže premýšľať v termínoch spoločenstva a uprednostňovať životy všetkých pred privlastňovaním dobier zo strany len niektorých.

EG 189.

Solidarita je spontánnou reakciou človeka, ktorý pokladá sociálny rozmer vlastníctva a univerzálne určenie dobier za hodnoty nadradené súkromnému vlastníctvu. Súkromné vlastníctvo dobier je zdôvodniteľné ich spravovaním a zhodnocovaním, aby lepšie slúžili spoločnému dobru; a solidaritu preto treba žiť ako rozhodnutie dať chudobnému to, čo mu prináleží. Uskutočňovanie takýchto presvedčení a prejavov solidarity otvára cesty pre ďalšie štrukturálne zmeny a tieto zmeny robí možnými. Zmena štruktúr, ktorá neprinesie nové názory a postoje, však nezabezpečí, aby sa aj tieto štruktúry skôr či neskôr znovu nestali skazenými, príťažkými a neefektívnymi.

EG 204.

Nemôžeme sa viac spoliehať len na slepú moc a neviditeľnú ruku trhu. Rast v rovnosti si vyžaduje čosi viac než len ekonomický rast, aj keď ho predpokladá; vyžaduje si rozhodnutia, programy, mechanizmy a procesy špecificky zamerané na lepšie rozdelenie zdrojov, na vytvorenie pracovných príležitostí, na integrálnu pomoc chudobným, ktorá mieri vyššie než len sociálna pomoc. V žiadnom prípade sa tu nestaviam za nezodpovedný populizmus, ale ekonomika sa už nemôže spoliehať na také „ozdravenia“, ktoré sú len novým jedom, ako keď sa napríklad tvrdí, že zredukovaním pracovného trhu stúpne výnosnosť – pretože takto len vytvárame ďalších vylúčených.

EG 207.

Každé cirkevné spoločenstvo, ak predstiera, že sa nemusí kreatívne starať a prikladať ruku k dielu, aby chudobní žili dôstojne a všetci patrili do spoločnosti, **riskuje, že sa rozpadne**, aj keď rozpráva o sociálnych témach alebo kritizuje vlády. Takéto **spoločenstvo ľahko pohltí duchovné zosvetštenie, zamaskované náboženskými praktikami, neužitočnými stretnutiami a prázdnyimi rečami.**

KONAŤ

- Poznám nejaké inštitúcie, ktoré sa venujú núdznym?
- Viem, ako pracujú?
- Čo môžem urobiť, aby som lepšie spoznal ako fungujú inštitúcie pomáhajúce núdznym a závislým?
- Ako môžem vstúpiť do spolupráce s nimi?
- Ako my spoločenstvo KOČ sa môžeme do tejto činnosti zapojiť?